

סדר ה'למוד לשנה מעבדת כ"ד אדר א'

אבל באמת כל הרעיונים והמחשבות של נפילות כאלו הם רק מעשי בעל-דבר שמוציא לו עליה לפרש מאחרי המקום כנ"ל, כי באמת אין שום יאוש בעולם כלל וכל אדם צריך שייעבר עליו הרבה הרבה קדם שזוכה להפנים אל הקדושה. ומי לנו גדול מאדם הראשון שפרש מאשתו ושב בתשובה שלמה מאה ושלושים שנה. ודיקא בכל אלו המאה ושלושים שנה באו רוחות וחממו אותו וכו', כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה, ובודאי נחלשה דעתו מאד מזה בכל פעם, ובודאי ארב עליו הבעל דבר ורצה להפילו בדעתו לגמרי בכל פעם. אבל הוא התגבר בכל עת ולא הניח דרכי תשובתו שעסק בהם, עד שזכה בסוף המאה ושלושים שנה להוליד את שתי 'שממנו השתת העולם' ויצאו ממנו האבות ומשה ומשיח, ואדם הראשון בעצמו היה גם כן כל ימיו צדיק וחסיד ונפטר בשם טוב. ואף-על-פי שעדין צריכין לתקן הפגם שלו בכל דור ודור, אף-על-פי-כן אם לא היה מתגבר ומתחזק בעצמו לתקן מה שתקן בודאי היה קשה מאד התקון ביותר גם לצדיקים הבאים אחריו:

וכמו כן הוא ממש בכל אדם גם עכשו כי זהו עקר הנסיון שלו, שיתחזק את עצמו בכל הירידות שבבעולם רחמנא לצלן, בכל אשר יעבר עליו וירגיל את עצמו בכל יום להתחיל מחדש וידמה בדעתו כאלו נולד היום וכו'. ואז מה שזוכה לתקן בעצמו על-ידי תשובתו השלמה בודאי מה טוב ומה שלא יזכה לגמר התקון, יהיה בטוח בכת וזכות הצדיקים הקדושים שיש להם כח להפוך הכל לטובה. ובלבד שלא יתיאש את עצמו מלצפות ולקוות לשם

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תרי"ד - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צניח מקוה שד"ך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

בְּקוּוֹי אַחַר קוּוֹי וּלְהַרְבּוֹת בְּצַעֲקָה וּבִקְשָׁה וְתַחֲנוּנִים לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ.
"כִּי עִם ה' הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְדוּת" וְכוּ' (שָׁם אוֹת ט י"א):

נֵא לְפַעֲמִים נוֹפֵל הָאָדָם בְּדַעְתּוֹ מִחֲמַת שְׂנֵדָמָה לוֹ שְׁחַבְרִיו בְּנֵי
גִילוֹ טוֹבִים מִמֶּנּוּ הַרְבֵּה, וְאַף־עַל־פִּי שְׂבֻדָּאֵי הוּא מְדָה טוֹבָה
לְהִיזוֹת שְׂפַל רוּחַ בְּפָנָיו כָּל אָדָם וּלְהַחֲזִיק אֶת כָּל אָדָם טוֹב מִמֶּנּוּ.
אַבֵּל אִם יִפֹּל בְּדַעְתּוֹ עַל־יְדֵי־זֶה חֵם וְשָׁלוֹם, אֵין זֶה עֲנָוָה אֲדִירָבָא,
זֶה גְדֻלוֹת גָּדוֹל שְׂאִין נָאָה לוֹ שִׁיעָבַד אֵיזָה עֲבוּדָה לְהַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ
וְעַדִּין הוּא רַחוּק כָּל כָּךְ וְחַבְרִיו כְּבָר זָכוּ לְמָה שְׂזָכוּ. כִּי בְּאַמַּת אָסוּר
לְהַרְהֵר אַחֲרֵי הַמָּקוֹם וּמִי יוֹדֵעַ מֵאֵיזָה מָקוֹם הוּא וּבְאֵיזָה מְקוֹמוֹת
נִמְשָׁךְ עַל־יְדֵי מַעֲשָׂיו. כִּי אֵין אָדָם דּוֹמָה לְחַבְרוֹ כָּלֵל:

וְזֶה בְּחִינַת מַה שְׂאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה, לְעַנִּין סְפִירַת
הָעֵמֶר "וּסְפַרְתֶּם לָכֶם וּסְפַרְתֶּם לְעַצְמְכֶם". כִּי כָּל הַבָּא לְטַהֵר אֶת
עַצְמוֹ וּלְזַכּוֹת לְקַבֵּל עָלָיו עַל תּוֹרָה שְׂזִיחַ בְּחִינַת סְפִירַת הָעֵמֶר
שֶׁהוּא הַכְּנָה לְקַבֵּל תּוֹרָה צָרִיךְ לְסַפֵּר הַיָּמִים לְעַצְמוֹ דִּיקָא וְאֵל
יִפִּיל אוֹתוֹ חֲבֵרוֹ כָּלֵל חֵם וְשָׁלוֹם, שְׂזִיחַ בְּחִינַת: "אַחַד הָיָה אַבְרָהָם"
כְּמַבְאָר בְּמָקוֹם אַחֵר. הֵינּוּ שְׁחָשַׁב תָּמִיד שֶׁהוּא רַק אַחַד בְּעוֹלָם
וְלֹא הִסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם מוֹנֵעַ וּמַעֲכָב וּמַבְלִיב. כִּי בְּאַמַּת כְּמוֹ שִׁישׁ
כְּמָה מְנִיעוֹת מִרְשָׁעִים הָרוֹצִים לְמַנְעוֹ בְּכַמָּה הַסְתּוֹת וּפְתוּיִים
וְלִיצְנוּת וְכוּ' אוֹ בְּהַתְגַּרוֹת הַמַּחֲלָקֶת שְׂמֵרְבִין עָלָיו, כְּמוֹ כֵּן יֵישׁ
גַּם־כֵּן לְפַעֲמִים כְּמָה מְנִיעוֹת וְחֲלִישוֹת הַדַּעַת אֲפִלוֹ מִחַבְרִיו
וְאוֹהָבֵיו הַכְּשָׁרִים בְּאַמַּת:

וְכֹל זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְבַאֵר הַיָּטֵב בְּכַתָּב, רַק הַמַּשְׁכִּיל הַחָפִין בְּאַמַּת
יִבִין מִדַּעְתּוֹ, כִּי כְּנֶגֶד כָּל מִינֵי מְנִיעוֹת כְּאֵלוֹ צָרִיכִין לִילֵךְ בְּדַרְךְ
הַנִּלְבָּל בְּחִינַת: "אַחַד הָיָה אַבְרָהָם", וְלֹא יִסְתַּכֵּל עַל חֲבֵרוֹ כָּלֵל
בְּחִינַת: "וּסְפַרְתֶּם לָכֶם לְעַצְמְכֶם" כַּנִּלְבָּל וּלְהַתְנַהֵג בְּדַרְכֵי

הַתְּמִימוֹת וְלִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד אֲפִלוּ בְּעֲנִיּוֹת וּדְחָקוֹת גָּדוֹל, וְגַם
עֲבוּדָתוֹ וְתַפְלָתוֹ אֵינָה בְּשִׁלְמוֹת כָּלֵל. אַף־עַל־פִּי־כֵן יִהְיֶה שִׂמְחָה
בְּחֻלְקוֹ תָּמִיד וְלֹא יִסְתַּכֵּל עַל הָעוֹלָם כָּלֵל, שֵׁישׁ הַרְבֵּה שֵׁישׁ לָהֶם
פְּרָנְסָה בְּשִׁפְעַת וְגַם בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם בְּתוֹרָה וְתַפְלָה נְדָמָה לוֹ שֶׁהֵם
גְּדוֹלִים מִמֶּנּוּ אֲלֵפִים מִדְּרָגוֹת אַף־עַל־פִּי שֶׁלֹּא רָאָה מֵהֶם יְגִיעוֹת
כְּאֵלֶּה וְהוּא הַתִּיַּגַּע כָּל כָּף וְלֹא זָכָה לָזֶה וְהוּא בְּעֲנִיּוֹת וּבְשִׁפְלוֹת
גָּדוֹל בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת. אַף־עַל־פִּי־כֵן אֵל יִפֹּל בְּדַעְתּוֹ מִזֶּה כָּלֵל
וְיִהְיֶה שִׂמְחָה בְּחֻלְקוֹ וְיִתְיַח אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל עֵת בְּמַה שִׁיוֹכֵל, וְכָל
נְקֻדָּה טוֹבָה שְׁמֵרוּיָח לְפַעְעִמִּים יִהְיֶה יָקָר בְּעֵינָיו מְאֹד וְיוֹדֶה לְהַשֵּׁם
יְתִבְרַךְ אֲשֶׁר הִפְלִיא חֶסְדּוֹ עִמּוֹ לְזָכוֹת לָזֶה עַל כָּל פְּנִיִּים. וְמָה אֲכַפֵּת
לִּיה מַה שֶּׁחִבְרוּ גָּדוֹל וְטוֹב מִמֶּנּוּ, טוֹב ה' לְכָל. וְכַמוּבָא בְּהַמְעָשָׂה
שֶׁל הַתָּם שֶׁהָיָה רָגִיל לְהִשָּׁיב עַל שִׁשְׁאָלוֹ מִמֶּנּוּ מַה שֶּׁחִבְרוּ לִזְקָח
מִקָּח גָּדוֹל יוֹתֵר בְּעַד מְלֹאכְתּוֹ וְהִשָּׁיב: "מָה אֲכַפֵּת לִי בְּזֶה זֶה
מַעֲשֵׂה שְׁלֹו וְזֶה מַעֲשֵׂה שְׁלִי", וְהוּא הָיָה מִשְׁתַּעֲשֵׂע וְשִׂמְחָה מְאֹד
בְּמִלְאכְתּוֹ אַף־עַל־פִּי שֶׁלֹּא הִיָּתָה בְּשִׁלְמוֹת הָרְאוּי, וְגַם בְּמַעַט
הָרוּחַ שֶׁהָרוּיָח מִיָּד לְיָד אַחֲרֵי עָמַל וְיִגִּיעָה רַבָּה וְלֹא הִסְתַּכֵּל עַל
אַחֲרִים כָּלֵל כַּנִּ"ל (שָׁם אוֹת כ"ב):

נב מה שֶׁבְּשִׁפְעָה שֶׁהָאָדָם הוּא בְּבַחֲיִנַת יְרִידָה בְּחִינַת וְנִפְיָק, אִז
דִּיקָא חוֹפְפָת וּמְגֻנָת עָלָיו קְדָשָׁה גְבוּהָה מְאֹד, בְּחִינַת אֲמָא
דְּמִסְכָּא עַל בְּנֵין שְׁזֵה סוּד 'סִכַּת שְׁלָם' בְּחִינַת הַקָּף עֲנִי כְבוֹד
שֶׁהַקִּיפּוֹ אֶת יִשְׂרָאֵל בְּהַלִּיכָתָן בְּמִדְבָר שֶׁהוּא מְקוֹם נְחֹשׁ שָׂרָף
וְעַקְרָב, [עֵינֵי אֵלּוּל רֹאשֵׁי־הַשָּׁנָה וְכוּ' אוֹת ע"ד]:

נג לְפַעְעִמִּים יֵשׁ אֶחָד שֶׁנִּפְל מִכָּל הָעֲשָׂרָה כְּתָרִין דְּקָדְשָׁה וְהַתְּגַבְרוּ
עָלָיו כָּל הָעֲשָׂרָה כְּתָרִים דְּסִטְרָא־אַחְרָא רַחֲמָנָא לְצַלָן, וְאִז בּוֹדֵאֵי
אֵינּוּ יָכוֹל לְהַתְּפַלֵּל כָּלֵל וְהַתְּפַלָּה שְׁלֹו הִיא בְּבַחֲיִנַת 'מָרַת נְפִישׁ'

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תרמ"ז ❦ צמח מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכות שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" ❦
❦ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ❦

בְּחִינַת: "וְנִפְשָׁה מָרָה לָּהּ מְאֹד וְכַעֲסָתָהּ צָרְתָהּ גַּם כָּעַם, דְּהֵינּוּ שְׂאֵפְלוּ כְּשֶׁרוּצָה לְהִתְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ וּלְכוּן בְּתַפְלָתוֹ, אֲזִי צָרְתָהּ שֶׁל הַתְּפִלָּה שֶׁהִיא בְּחִינַת "חֲנָה", וְצָרְתָהּ שֶׁהִיא הַסְּטָרָא אַחֲרָא מִתְגַּבְּרַת עַל הַתְּפִלָּה וּמְכַעֶסֶת אוֹתָהּ וּמְבַלְבֶּלֶת אֶת הָאָדָם מִן הַתְּפִלָּה בְּכַמָּה מִיָּנִי בְּלְבוּלִים. וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ חוֹמֵל עָלָיו גַּם כֵּן וְחוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת לְבַל יִדַּח מִמֶּנּוּ נִדָּח וְנוֹתֵן לוֹ עֲצָה, שְׂיִמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמוֹ אֶל הָאֱמֶת וְיִרְאֶה לְדַבֵּר דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה בְּאֵמֶת בְּאִיזָה מְדֻרְגָה שֶׁהוּא, וְיִזְכֹּר אֶת עֲצָמוֹ בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁהוּא בְּחִינַת: "אֲנֹכִי ה' אֱלֹקֶיךָ", כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ נִמְצָא בְּכָל מְקוֹם. וְעַל-יְדֵי שְׂמוֹשָׁךְ אֶת עֲצָמוֹ אֶל הָאֱמֶת, אֲזִי הוּא סָמוּךְ וְקָרוֹב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ כִּי אֱמֶת הוּא הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּעֲצָמוֹ וְעַל-יְדֵי-זֶה יָכוֹל לְעֵלוֹת מִכָּל הִירִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, בְּבְחִינַת: "אֲנֹכִי אֵרַד עִמָּךְ מִצְרִימָה וְאֲנֹכִי אֲעֲלֶךָ גַּם עִלָּה". וְזֶה בְּחִינַת: "הֲלֹא אֲנֹכִי טוֹב לָךְ מִעֲשֶׂרָה בָּנִים", הֵינּוּ כְּשֶׁתִּזְכֹּר בְּחִינַת: "אֲנֹכִי ה' אֱלֹקֶיךָ" הַנִּלְזָה טוֹב מִכָּל הָעֲשֶׂרָה בָּנִים, כִּי אֶף-עַל-פִּי שֶׁהִתְגַּבְּרוּ כָּל הָעֹשֶׂר כַּתְרִין דְּמִסְאָבוֹתָא עַל-יְדֵי שְׂפָגָם בְּכָל מַעְלוֹת דְּקִדְשָׁה. עַל כֵּן זֶה בְּחִינַת "אֲנֹכִי טוֹב לָךְ מִכָּלֵם", כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ נִמְצָא בְּכָל מְקוֹם וְקָרוֹב ה' לְכָל קוֹרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרְאוּהוּ בְּאֵמֶת (הַלְכוֹת חֲנֻכָּה ו' אוֹת ז'):

נִד צְרִיכִין לְהוֹדִיעַ לְהַטּוֹב הַכָּבוֹשׁ אֲצֵל כָּל אֶחָד בְּמְקוֹם שֶׁכָּבוֹשׁ, אֶת שְׁמוֹ דִּיקָא, הֵינּוּ לְהִזְכִּירוֹ הַיָּטִב שֶׁשְׁמוֹ כָּלוּל בְּשֵׁם יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשׁ, כִּי כָּל זְמַן שֶׁזוֹכֵר הַיָּטִב שְׁמוֹ עֲדִין אֲזִי בְּקַל יְכוּלִין לְהוֹצִיאֵנוּ מִמְּקוֹם שֶׁנִּפְּלַל לְשָׁם. וְעַקֵּר הַשְּׂכָחָה מֵהַשְּׂלֻפְעָמִים הַטּוֹב נִכְבָּשׁ וְנִתְעַלַּם כָּל כֶּף עַד שֶׁשׁוֹכַח לְגַמְרֵי אֶת מַעְלָתוֹ, הוּא מֵהַשְּׂשׁוֹכַח אֶת שְׁמוֹ. וְזֶה בְּחִינַת מֵהַשְּׂהַמֵּת שׁוֹכַח אֶת שְׁמוֹ כְּשֶׁאֵינּוּ אִישׁ כֹּשֶׁר בְּאֵמֶת. כִּי עַקֵּר הוּא הַשֵּׁם שֶׁשָּׂרְשׁוֹ שֵׁם ה'. וְצְרִיךְ לְהִזְכִּיר אֶת

עֲצְמוּ בְּכֹל פֶּעַם שֵׁשׁ יִשְׂרָאֵל נִקְרָא עָלָיו וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יֵשׁ לוֹ
 מִמֶּנּוּ הַתְּפָאֲרוֹת פְּרָטִי, אֵף אִם הוּא כְּמוֹ שֶׁהוּא. וּמִי שֶׁמִּזְכִּיר אֶת
 עֲצְמוֹ בְּזֶה בְּכֹל פֶּעַם בְּקֹל יוֹכֵל לָשׁוּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵין הַטּוֹב
 שׁוֹכַח מֵעֲלָתוֹ לְגַמְרִי, מֵאַחַר שֶׁזֹּכֵר עֲדִין שֵׁשֶׁמוֹ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר כָּל
 הָעוֹלָמוֹת לֹא נִבְרְאוּ רַק בְּשִׁבְלֵנוּ וְכוּ' (הַלְכוֹת סִימָן בְּהִמָּה וְחִיָּה הַלְכָה
 ד' אֹת י"ד):

נֵה מִי שֶׁמִּסְתַּכֵּל עַל הַיְשָׁרֵשׁ וְהַתְּכֵלִית שֶׁהוּא עֹצֵם הָאֵמֶת שֶׁהוּא
 הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שֶׁבָרָא הַכֹּל יֵשׁ מֵאֵין וְאֵלָיו הֵם שָׁבִים לְלֶכֶת, לְחֹזֵר
 וְלְהִכָּלֵל בּוֹ בְּסוּפָם בְּעֵת חֲדוּשׁ הָעוֹלָם, מִי שֶׁמִּסְתַּכֵּל עַל זֶה בּוֹדֵאֵי
 אֵין לְשׁוֹם שֶׁקָּר אַחִיזָה בּוֹ, וּמִכָּל מִינֵי רַע וְטִמְאָה וְשֶׁקֶר יָכוֹל לְחֹזֵר
 לְהֵאֱמֶת וְלִקְדָּשָׁה שֶׁהוּא הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מֵאַחַר שֶׁבְּכֹל מְקוֹם שֶׁהוּא
 שָׁם יוֹדֵעַ שֶׁהַכֹּל מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְשֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נִמְצָא בְּכֹל מְקוֹם
 תָּמִיד, בְּבַחֲיִנַת: "אִם אָסַק שָׁמַיִם וְכוּ' וְאֶצִּיעָה שָׂאוֹל וְכוּ' גַם חֲשֹׁךְ
 לֹא יִחַשִׁיךְ מִמֶּנּוּ". וְעַל כֵּן מִי שֶׁמֵאֱמִין בְּזֶה תָּמִיד בּוֹדֵאֵי אֵין שׁוֹם
 חֲשֹׁךְ וְשֶׁקֶר וְרַע וְטִמְאָה בְּעוֹלָם, שֶׁיּוֹכֵל לְהִרְחִיקוֹ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
 וְתוֹרָתוֹ וְצַדִּיקוֹ הָאֱמֶתִיִּים שֶׁהֵם הַכֹּל אֶחָד עֹצֵם הָאֵמֶת. וְכֹל מֵהַ
 שֶׁמֵרְבֵה הַבַּעַל דָּבָר בְּשֶׁקֶר וּרְמָאִיוֹתָיו לְהִרְחִיקוֹ מֵהָאֵמֶת, יִתְקַרֵב
 אֶל הָאֵמֶת יוֹתֵר וְיוֹתֵר עַל־יְדֵי־זֶה דִּיקָא בְּבַחֲיִנַת יְרִידָה תְּכֵלִית
 הָעֲלִיָּה. כִּי שָׁרֵשׁ אַחִיזָה הַשֶּׁקֶר הוּא מִבְּחִינַת הִרְאֵשִׁית וְהַתְּכֵלִית
 שֶׁל כָּל הַדְּבָרִים שֵׁשֶׁם הַכֹּל נִכְלָל בְּאֶחָד כֶּסֶף וְזָהָב, בְּדִיל וְעוֹפְרָת,
 שְׁזֵה בְּחִינַת עֶפֶר בְּחִינַת: "הַכֹּל הָיָה מִן הָעֶפֶר" וְכוּ', וְעַל כֵּן הַשֶּׁקֶר
 יָכוֹל לְהִתְגַּבֵּר עַל־יְדֵי־זֶה לְהַחֲלִיף וּלְשַׁנּוֹת וְלִזְמַר עַל כֶּסֶף שֶׁהוּא
 זָהָב וְכוּ'. וְעַל־יְדֵי־זֶה בְּעֲצְמוֹ עִקַּר הַכְּנָעָתוֹ וּבִטּוּלוֹ שֶׁל הַשֶּׁקֶר כִּי
 עַל־יְדֵי שִׁישְׂרָאֵל מִסְתַּכְּלִין בְּכֹל דָּבָר רַק עַל הִרְאֵשִׁית וְהַתְּכֵלִית
 שֶׁהוּא הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא רֵאשִׁית וְתְּכֵלִית הַכֹּל וְהוּא יִתְבָּרַךְ עֹצֵם

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תרי"ח - צמח מנהרגני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שד"ר צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רב"ל - חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

הַאֲמַת, עַל-יְדֵי-זֶה נֹפֵל הַשָּׁקֶר וְנִמְחָה וּמִתְבַּטֵּל מִן הָעוֹלָם וְזוֹכִין לְעֹלֹת בְּתַכְלִית הָעֲלִיָּה כַּנִּל (שָׁם אוֹת כ"ה):

נו יש שני מיני ברורים הקדושים, הינו הברור האחד הוא הברורים הגדולים והתקונים הנפלאים הנעשים על ידינו הבעלי בחירה, הינו על-ידי כל המצוות ומעשים טובים שאנו עושים על-ידי אתערותא דלתתא שלנו. והברור השני הוא התקונים הנפלאים והנוראים שנעשים בכל רגע על-ידי השם יתברך בעצמו בבחינת אתערותא דלעלא, כי השם יתברך בעצמו עוסק בזה לתקן ולברר כל העולמות. ובאמת שני הברורים אלו הנ"ל נכללים באחד, כי 'באתערותא דלתתא-אתער לעלא, וכן כל כח האתערותא דלתתא שלנו הוא רק על-ידי השם יתברך בעצמו, רק שאי אפשר לנו עכשו להשיג ולהבין כל זה בשלמות, כי זה סוד הענין של הידיעה והבחירה שבאמת שניהם נכללין באחד, רק שאי אפשר לנו להשיג ולהבין כל זאת ועל-ידי-זה דיקא עקר כח הבחירה ועל כן מי שהולך בתמימות לא יפשל לעולם, וכמו שנאמר: "הולך בתם ילך בטיח", כי על-ידי תמימות ואמונה הוא מקיים כל התורה בדינו עם כל פרטיהם ודקדוקיהם, כי מאמין שתקון כל העולמות תלוי רק בנו, הינו על-ידי-זה שנזכה לקיים כל המצוות עם כל הדקדוקים שבהם על ידי אתערותא דלתתא שלנו, ואף-על-פי-כן כשנכשל חס ושלום, באיזה חטא ועוון לא יפל בדעתו על-ידי-זה חס ושלום, ויתחזק לשוב בתשובה, כי יודע שיש בחינת הברור שלמעלה בחינת אתערותא דלעלא שלשם אין מגיע שום פגם כלל, בחינת: "אם חטאת מה תפועל לו". ושם יכל להתתקן הכל וכל העוונות יתהפכו לזכיות על-ידי תשובה, כי מאד עמקו מחשבותיו יתברך ומכל הקלוקלים יכול להוציא מהם

תְּקוּנִים גְּדוּלִים. וְעַל כֵּן עַל-יְדֵי שְׂיֻדָּע וּמֵאֲמִין כָּל זֹאת יִשְׁאֵר קַיִם
 בְּעִבּוּדְתוֹ יִתְבָּרַךְ לְעוֹלָם יִהְיֶה אִידָּ שְׂיִהְיֶה. כִּי כָּל הַנְּפִילוֹת
 וְהַתְּרַחֲקוֹת מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נִמְשָׁךְ מֵהַמְּבֹכָה שְׂיִישׁ בְּשָׁנֵי בְּחִינּוֹת
 בְּרוּרִים הַנִּ"ל כִּי יֵשׁ שְׂאִינֹ מִתְּחִיל כָּלֵל לַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אִזּוֹ
 שְׂעוֹשֵׂה חֵם וְשָׁלוֹם, עוֹד לְהַפְּךְ, וְזֶה נִמְשָׁךְ מִמָּה שְׂרוּצָה הַיֵּצֵר הָרַע
 לְהַגְבִּיר הַיְדִיעָה עַל הַבְּחִירָה, כְּאֵלֹו אִין לְהֶאָדָם בְּחִירָה כָּלֵל וְהַכֹּל
 תָּלוּי רַק בִּיְדִיעַתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִין הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ רוּצָה כָּלֵל בְּעִבּוּדֵת
 הָאָדָם שְׂזֵה בְּחִינַת הַיְדִיעוֹת הַכּוֹזְבוֹת שֶׁל הָאֲפִיקוֹרְסִים וְהַרְשָׁעִים
 הַגְּמוּרִים הַפּוֹרְקִים עַל לְגִמְרֵי כִּידוּעַ:

וְאֵפֶלֶוּ הַבְּעָלִי תַאֲוֹת שְׂעוּבָרִים עֲבֵרוֹת וְאִינָם נִכְנָסִים כָּלֵל
 לְחֻקֵּי הַנִּ"ל אֶף-עַל-פִּי-כֵן כָּל כַּח הַיֵּצֵר הָרַע שְׁלָהֶם נִמְשָׁךְ
 מִבְּחִינָה זֹו, כִּי עֵקֶר הַיֵּצֵר הָרַע נִמְשָׁךְ מִכְּפִירוֹת כְּמַבְאָר בְּמָקוֹם
 אַחֵר. וְכֵן יֵשׁ עוֹד לְהַפְּךְ, כִּי יֵשׁ בְּנֵי אָדָם שְׂכַבְרֵי הַתְּחִילוֹ קִצָּת
 בְּעִבּוּדֵת ה' אֵךְ שְׁנָפְלוּ אַחֲרֵכֶךְ מִמְּעַט עֲבֹדָתָם וְעַל-יְדֵי-זֶה נָפְלוּ
 בְּדַעְתָּם מְאֹד. וְיֵשׁ הַרְבֵּה שְׁנֵתִי-אֲשׁוּ עַל-יְדֵי-זֶה לְגִמְרֵי מֵעֲבֹדֵת
 הַשֵּׁם מִחֲמַת שְׂרָאוֹ, שְׂזֵה כְּמָה פְּעָמִים שְׁנֵתִי-עוֹרְרוּ לְעִבּוּדֵת הַשֵּׁם
 וְלֹא עָלְתָה בְּיָדָם וְכוּ' כִּידוּעַ עֲנִין הָרַע הַזֶּה בְּכַמָּה בְּנֵי הַנְּעוּרִים,
 וְהַיֵּצֵר הָרַע הַזֶּה הוּא לְהַפְּךְ, שְׂיֻזְנֵק גַּם כֵּן מֵהַמְּבֹכָה הַנִּ"ל וְרוּצָה
 לְהַגְבִּיר הַבְּחִירָה עַל הַיְדִיעָה, כְּאֵלֹו הַכֹּל תָּלוּי רַק בְּהֶאָדָם לְבַד בְּלִי
 הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כָּלֵל. וְעַל כֵּן מֵאַחַר שְׁנָפְלָו וְקִלְקַל-שׁוּב אִין לוֹ תְּקוּוּהָ
 חֵם וְשָׁלוֹם, אֲבָל הַהוֹלָךְ בְּתַמִּימוֹת הוּא מֵאֲמִין שְׂחַכֵּל תָּלוּי בְּנֹו
 בּוֹדָאִי, אֵךְ אֶף-עַל-פִּי-כֵן הַכֹּל מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן הַכֹּל
 תָּלוּי בְּנֹו אֶף-עַל-פִּי שְׂאִי אֶפְשָׁר לְהַבִּין זֹאת, וְעַל כֵּן בּוֹדָאִי לֹא
 יִתְרַחֵק מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְלֹא יִפֹּל לְעוֹלָם:

כִּי בּוֹדָאִי צְרִיכִין לַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל כַּחֲנוּ, כִּי הַכֹּל תָּלוּי

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה' תרכ"ט צאמר מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ט"
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

בְּנוֹ, כִּי הָאָרֶץ נָתַן לְבְנֵי הָאָדָם, וְאִף־עַל־פִּי־כֶן אִין שׁוּם נְפִילָה
וַיֵּאוֹשׁ בְּעוֹלָם, כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ גּוֹמֵר תָּמִיד וְסוֹף כָּל סוֹף יִגְמַר הַכֹּל
בְּרָצוֹנוֹ, כִּי "אַתָּה מְרוֹם לְעוֹלָם ה'" "וְעֵצָת ה' הִיא תְקוּם", וְכֹל מַה
שֶׁעוֹשֶׂה הָאָדָם שׁוּם דָּבָר טוֹב אֵינוֹ נֶאֱבָד לְעוֹלָם. וּבּוֹדֵאֵי הַדָּבָר
טוֹב עוֹשֶׂה פְּעֻלָּתוֹ בְּשִׁלְמוֹת אִף־עַל־פִּי שְׂרוּאָה שְׂאַחֲר־כֶּךָ לֹא
עָלְתָה לוֹ יָפֶה וְנִעְשָׂה עִמּוֹ מַה שֶׁנִּעְשָׂה, זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְהַבִּין, וְכִמּוֹ
שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרוֹנָם לְבִרְכָה לְעַנְיָן "שְׁלוּחַ הַקֵּן" וְ"כִבּוּד אָב",
'הָרִי שֶׁאָמַר לוֹ אָבִיו וְכוּ' הֵיכָן אֲרִיכַת יָמָיו שֶׁל זֶה וְכוּ' אֵלֶּא לְעוֹלָם
שֶׁכֵּלּוֹ אָרְךְ' וְכִמּוֹ כֵּן יֵשׁ כַּמָּה מַצּוּת שֶׁמִּפְרָשׁ בַּתּוֹרָה, שֶׁמִּסְגָּל
לְהַנְצִיל עַל יָדָם מֵעֲבֵרוֹת וּלְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּגּוֹן צִיצִית
וּתְפִלִּין. וַיֵּשׁ אֶחָד שֶׁלְבוּשׁ צִיצִית וּתְפִלִּין וְאִף־עַל־פִּי־כֶן מִתְגַּבֵּר
עָלָיו הַיֵּצֵר הָרָע וּמַחֲטִיאֵו חֶסֶם וְשִׁלּוֹם, אִם כֶּךָ חֶסֶם וְשִׁלּוֹם, יִפְרֹק עַל
לְגַמְרֵי וְלֹא יִקִּים צִיצִית וּתְפִלִּין חָלִילָה. אֲבָל בְּאַמֶּת כָּל דְּבָרֵי תּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה וְכָל דְּבָרֵי רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרוֹנָם לְבִרְכָה, אֲמֶת וַיִּצִיב וְכוּ' רַק
שֶׁיֵּשׁ כַּמָּה דְּבָרִים שֶׁאֵי אֶפְשָׁר לָנוּ לְהַבִּינָם בְּשִׁלְמוֹת וּבּוֹדֵאֵי כַּח
מַצּוּת צִיצִית גָּדוֹל מְאֹד וַיְכוּלִין לְהַצִּיל אֶת בֶּן אָדָם מִהַיֵּצֵר הָרָע
וּתְאוּתָיו, וְכִמוּבָא הַמְּעֵשָׂה בְּגַמְרָא, מַזְהָ שֶׁטָּפְחוּ לוֹ הַצִּיצִית עַל
פָּנָיו. אֲבָל אִף־עַל־פִּי־כֶן לֹא כָּל בְּנֵי אָדָם שׁוִין וַיֵּשׁ אֶחָד שֶׁנִּמְשָׁךְ
כֶּכֶר אַחֲרֵי הַיֵּצֵר הָרָע כֶּךָ עַד שֶׁאַפְלוּ אִם לֹבֵשׁ צִיצִית קָשָׁה לוֹ
לְעֵמֶד כִּנְגַד הַיֵּצֵר הָרָע. וְאִף־עַל־פִּי־כֶן אֲדַרְבָּא, הוּא דִּיקָא צָרִיךְ
לְזַהַר בְּיוֹתֵר לְלַבֵּשׁ צִיצִית וְכֵן בְּכָל הַמַּצּוּת, וְטוֹב לְפָנָיו שֶׁעַל כָּל
פָּנִים יִשְׂאֵר לוֹ זְכוּת מַצּוּת צִיצִית וְכִיּוֹצֵא וְלֹא יֵאָבֵד לְגַמְרֵי חֶסֶם
וְשִׁלּוֹם. וּבְרַב הַזְּמַנִּים אוּלַי יַצְטָרְפוּ זְכוּת מַצּוּת צִיצִית וְכֵן שְׂאָרֵי
הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שֶׁיֵּשׁ בּוֹ, עַד שֶׁיִּזְכֶּה לְהִתְגַּבֵּר עַל יֵצֵרוֹ בְּשִׁלְמוֹת.
וַאֲיֵךְ שֶׁיְהִיָּה עַל־כָּל־פָּנִים מַה שֶׁעוֹשֶׂה אֵיזָה דְּבָר טוֹב אֵינוֹ נֶאֱבָד

לעולם אף-על-פי שנעשה עמו אחר-כך מה שנעשה. ויש גם בזה
 כמה בחינות וכמה ענינים, שנעלמו מבני אדם והכל בשביל כח
 הבחירה והכלל כי כל אדם איך שהוא, הוא מחיב לעשות את שלו
 ולעסוק בעבודת ה' כל ימי חייו. ואם אף-על-פי-כן חס ושלום, אינו
 זוכה לקדשה וטהרה שלמה, אף-על-פי-כן לית רעותא טבא
 דאתאביד'. ואם רואה באיזה ספר שמצוה זאת ועבדא זו היא
 מסגלת לזכות למעלה זאת וענין זה, והוא נתעורר על-ידי-זה
 לקיים מצוה זאת, ורואה שאף-על-פי-כן לא זכה על-ידי-זה למעלה
 הזאת, אין לו לפל בדעתו על-ידי-זה כלל, כי מי יודע דרכי ה' אולי
 השם יתברך העלה המצוה והעבדא שלו לצורך תקון נפלא וגבוה
 יותר. כי מאד עמקו מחשבותיו יתברך ואסור להרהר אחר השם
 יתברך ואחר כל דברי התורה ודברי רבותינו, זכרונם לברכה,
 כלל (שם אות ל"ח מ"א מ"ב מ"ח מ"ט):

נו כשנזכר האדם למדרגות נמוכות מאד שהם בחינת מקומות
 המטנפים שאי אפשר להם לקבל חיות מבחינת התגלות כבודו
 יתברך, שבשביל זה היו כל העשרה מאמרות, כי עליהם הינו על
 מקומות אלו נאמר: "וכבודי לאחר לא אתן", וחיותם הוא רק
 מההעלמה וההסתרה של המאמר סתום דבראשית שהוא
 בחינת: "איה מקום כבודו". ואזי כשנזכר למקומות אלו חס ושלום,
 וזוכה לרחם על עצמו, כי רואה שמקומו רחוק מכבודו יתברך ואם
 כן אינם נקראים בשם מקום כלל, כי עקר המקום הוא במקום שיש
 השראת הקדשה והתגלות כבוד אלהותו יתברך שנקרא מקום
 כידוע, בחינת: "מקומו של עולם". אבל מקומות המטנפים אינם
 נקראים בשם מקום כלל, בבחינת: "כי כל שלחנות מלאו קיא
 צואה בלי מקום" וכמו שנאמר: "באפס מקום" וכו'. על כן כשנזכר

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תרכ"ב - צמח מנהר"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שד"ך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

הָאָדָם לְשֵׁם חַם וְשָׁלוֹם, אֵין לוֹ בְּאַמֶּת שׁוֹם מְקוֹם כָּלָל וְהוּא נֶע וְנָד
בְּאַרְץ. כִּי עַל-יְדֵי שֶׁהָאָדָם חוֹטֵא חַם וְשָׁלוֹם, וּמִתְרַחֵק מִכְבוֹדוֹ
יִתְבָּרֵךְ הוּא כְּאֵלוֹ מִחֲזִיר הָעוֹלָם לְתַהוֹ וְבַהוֹ וּכְאֵלוֹ מִחֲרִיב הָעוֹלָם
לְגַמְרֵי וְעַל כֵּן אֵין לוֹ שׁוֹם מְקוֹם כָּלָל אֲבָל בְּשׁוֹכָה עַל כָּל פְּנִים
לִידַע הָאַמֶּת וְלִרְאוֹת פְּגָמוֹ וְקִלְקוּלוֹ הַגָּדוֹל שֶׁהַחֲרִיב אֶת כָּל הָעוֹלָם,
עַד שֶׁאֵין לוֹ מְקוֹם בְּעוֹלָם כָּלָל וּמִרַחֵם עַל עֲצָמוֹ וְשׁוֹאֵל וּמִבְקֵשׁ,
אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ, כִּי בְּיָדָיו גַּם מְקוֹמוֹת אֵלוֹ בְּהִכָּרַח שִׁיחִיָּה לָהֶם
אֵיזָה חֵיוֹת מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ רַק שֶׁהוּא בְּהַעֲלֵם גָּדוֹל, בְּבַחֲיִנַת: "אֵיךְ
מְקוֹם כְּבוֹדוֹ" הַנִּל, עַל כֵּן עַל-יְדֵי-זֶה שֶׁמְחַפֵּשׁ וּמִבְקֵשׁ גַּם שֵׁם אַחֵר
כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא עוֹלָה בְּתַכְלִית הָעֲלִיָּה לְבַחֲיִנַת
קִדְשֵׁת הַמֵּאֲמָר סָתוּם הַנִּל שֶׁהוּא בְּחִינַת אֵיךְ וְשֵׁם הוּא בְּחִינַת
לְמַעַלָּה מִן הַמְּקוֹם:

נִמְצָא שֶׁהִירִידָה שָׁלוֹ שֶׁנִּפְּל לְמִדְרָגָה כְּזֹאת עַד שֶׁהוּא בְּבַחֲיִנַת
לְמַטָּה מִן הַמְּקוֹם, כִּי הָיָה בְּבַחֲיִנַת: "תַּהוֹ וְבַהוֹ" וְלֹא הָיָה לוֹ מְקוֹם
כָּלָל וּמִעֲכָשׁוֹ עַל-יְדֵי הַבְּקִשָּׁה וְהַחֲפוּשׁ עָלָה עַל-יְדֵי-זֶה בְּעֲלִיָּה
גָּדוֹלָה לְבַחֲיִנַת לְמַעַלָּה מִן הַמְּקוֹם וְאִזּוֹ נִמְחָלִין לוֹ כָּל עֲוֹנוֹתָיו. כִּי
מִבַּחֲיִנַת אֵיךְ הַנִּל שֶׁהוּא הַקִּדְשָׁה הָעֲלִיוֹנָה מְאֹד, מִשֵּׁם כָּל
הַסְּלִיחָה וְהַמְּחִילָה לְכָל הָעֲוֹנוֹת בְּבַחֲיִנַת כִּי עִמָּךְ הַסְּלִיחָה וְכוּ', כִּי
עִמָּךְ דִּיקָא כִּי אֵיךְ הַנִּל הוּא בְּחִינַת כְּתָר בְּחִינַת תְּלִיסָר תְּקוּנֵי
דְּקָנָא שֶׁהֵם שְׁרֵשׁ הַשְּׁלֹש-עָשָׂרָה מִדּוֹת שֶׁל רַחֲמִים שֶׁשֵׁם עִקָּר
הַמְּחִילָה וְהַסְּלִיחָה כִּידוּעַ. וְזֶה בְּחִינַת: "אִם יֵאָדִימוּ כִּתּוּלָע כִּצְמֹר
יִהְיוּ". כִּי מְקוֹמוֹת הַמְּטַנְפִים הַנִּל הֵם בְּחִינַת קְלִפַּת תּוֹלָע שֶׁהִיא
קְלִפָּה קָשָׁה וְחֲזָקָה מְאֹד וּמִתְגַּבְּרַת בְּכָל יוֹם לְכַלּוֹת כָּל הָעוֹלָם
לְגַמְרֵי חַם וְשָׁלוֹם, כְּמִבְּאֵר בְּכּוֹנֵנוֹת. וּמִבַּחֲיִנַת קְלִפָּה זֹאת נִמְשָׁכִין
כָּל מִינֵי שְׁקָצִים וְרָמָשִׁים שֶׁאֲסוּרִים בְּאֲכִילָה בְּאֲסוּר חָמוֹר מְאֹד

שֶׁהֵם רְחוּקִים לְגַמְרֵי מִכְבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ, בְּבַחֲיַנְתּוֹ: "וְכִבּוּדִי לְאַחַר לֹא
 אֶתֵּן". אָבֵל עַל־יְדֵי הַבְּקָשָׁה וְהַחֲפוּשׁ אַחַר כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ גַּם מִשָּׁם,
 עַל־יְדֵי־זֶה עוֹלָה בְּתַכְלִית הָעֲלִיָּה וְנִמְשָׁכֶת לוֹ סְלִיחָה וּמְחִילָה
 מִבְּחִינַת תְּלִיסָר תְּקוּנֵי דְקַנָּא שֶׁהֵם בְּחִינַת צְמַר כִּידוּעַ. וְזֶה: "אִם
 יֵאָדְיִמוּ כִּתּוּלָע כִּצְמֹר יִהְיוּ" וְזֶה שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה,
 לְעַנְיָן תּוֹלְעִים שֶׁנִּתְהוּוּ בְּתַלוּשׁ שְׂאִינָם אֲסוּרִים עַד אַחַר שֶׁפָּרְשׁוּ,
 כִּי מִי שֶׁנּוֹפֵל לְמִקְוֹמוֹת הַנִּ"ל וְאֵז רּוֹאֶה שְׂאִיִן לוֹ שׁוֹם מְקוֹם כָּלֵל
 בְּקִדְשָׁה, אֵזִי הָעֵקֶר לְבָלִי לְהַנִּיחַ אֶת מְקוֹמוֹ וְשֵׁלֵא לִיֵּאֵשׁ אֶת עֲצֻמוֹ
 וּלְפָרֵשׁ וּלְצֵאת לַחוּץ חֵם וְשָׁלוֹם, כִּי־אֲשֶׁר הָיָה כְּבָר כַּמָּה וְכַמָּה
 שֶׁעַל־יְדֵי שֶׁרָאוּ בְּעֲצָמָן נִפְּלְתָם הַגְּדוּלָּה עַל־יְדֵי־זֶה נִתְיָאֲשׁוּ לְגַמְרֵי
 וּפָרְשׁוּ מִן הַקְּדֻשָּׁה וַיֵּצְאוּ לַחוּץ חֵם וְשָׁלוֹם, וְרָצוּ לְקַבֵּעַ לָהֶם מְקוֹם
 חוּץ מִהַקְּדֻשָּׁה חֵם וְשָׁלוֹם, וְרָצוּ לְשָׂרִץ בְּאֶרֶץ לְהַתְּפַשֵּׁט עֲצָמָן בְּזֶה
 הָעוֹלָם, כְּמוֹ אֵלּוּ שֶׁאָמְרוּ: "אֵיזִיל וְאֶתְהַנִּי בְּהֵאִי עֲלֵמָא", מֵאַחַר
 שְׂאִיִן לוֹ עוֹלָם הַבָּא, חֵם וְשָׁלוֹם. וְאֵלּוּ הֵם בּוֹדָאֵי טְמֵאִים וְאֲסוּרִים
 לְגַמְרֵי, כִּי זֶה בְּחִינַת: "הַשָּׂרִץ הַשּׂוֹרֵץ עַל הָאֶרֶץ" דִּיקָא שֶׁשָּׁם עֵקֶר
 אֲחִיזַת הַנְּחָשׁ וְהַטְּמָאָה חֵם וְשָׁלוֹם אָבֵל זֶה הַתּוֹלָע הֵינּוּ מִי שֶׁנּוֹפֵל
 לְבַחֲיַנַּת מְקוֹמוֹת הַמְּטוֹנָפִים הַנִּ"ל, שֶׁזֶּהוּ בְּחִינַת תּוֹלָע רַק שֶׁהוּא
 דְּבוּק בְּמְקוֹמוֹ וְאֵינוֹ פּוֹרֵשׁ אֶל הַחוּץ עַל כָּל פָּנִים. כִּי יוֹדֵעַ כִּי בְּאֶמֶת
 בּוֹדָאֵי אֵיִן שׁוֹם מְקוֹם לְבָרַח וּלְהִסְתַּר מִפְּנֵי חֵם וְשָׁלוֹם, כְּמוֹ
 שְׁכַת־טוֹב: "אָנָּה מִפְּנֵיךָ אֶבְרַח אִם אֶסֶק שָׁמַיִם" וְכוּ'. וּמֵה יִפְעַל בְּזֶה
 אִם יוֹסִיף עוֹד בְּיִתְרָ לִילֵךְ אַחַר תְּאַוֶּת לְבוֹ הֵלֵא סוּף כָּל סוּף מָרָה
 תִּהְיֶה בְּאַחֲרוֹנָה וּבּוֹדָאֵי יִהְיֶה לוֹ אֵז לְמִשִּׁיב נְפֶשׁ וּכְמוֹצֵא שֶׁלֵּל רַב
 כָּל מֵה שִׁיִּצִּיל עֲצֻמוֹ מִהַסְּטָרָא אַחֲרָא אֶפְלוּ מְעַט דְּמְעַט. וְכִשְׁמִי־שָׁב
 אֶת עֲצֻמוֹ עַל כָּל זֹאת וְכָל מֵה שֶׁהוּא רּוֹאֶה שֶׁהוּא רְחוּק מִכְבוֹדוֹ
 יִתְבָּרַךְ אֵז יוֹדֵעַ שְׂאִיִן לוֹ מְקוֹם כָּלֵל, כִּי כָּל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁרְחוּקִים

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תרכ"ז - זמור מוזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חן נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

מִכְבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ אֵינָם נִקְרָאִים בְּשֵׁם מָקוֹם כָּלָל. וְעַל כֵּן שׂוֹאֵל
וּמְחַפֵּשׁ וּמְבַקֵּשׁ גַּם מִשָּׁם אַחַר כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ בְּבַחֲיִנַת: "אֵיךְ מְקוֹם
כְּבוֹדוֹ" שְׂוִיָּה בְּבַחֲיִנַת: "וּבִקְשׁוֹתֵם מִשָּׁם אֶת ה' אֱלֹהֵיךָ" - "מִשָּׁם" דִּיקָא
כִּי עַל כָּל פָּנִים אֵינּוּ פּוֹרֵשׁ לְצֵאת לַחוּץ חַם וְשָׁלוֹם, רַק אֲדַרְבָּא,
אֵינּוּ מַנִּיחַ אֶת מְקוֹמוֹ, בְּבַחֲיִנַת: "אִם רוּחַ הַמּוֹשֵׁל תִּעְלֶה עָלֶיךָ
מִמְּקוֹמָךְ אֵל תֵּנַח". עַל-יְדֵי-זֶה יוֹכֵל לְזַכּוֹת שְׁתַּתְּהֵפֵךְ הַיְרִידָה לְעֵלְיָה
גְּדוּלָּה וְיִעְלֶה לְבַחֲיִנַת לְמַעְלָה מִן הַמְּקוֹם כַּנִּל, וּמְבַחֲיִנַת תּוֹלָ"ע
יְהִי נַעֲשֶׂה עוֹלָ"ה בְּבַחֲיִנַת: "עוֹלָת תָּמִיד", שְׁמִכְפֵּר עַל עֲבֵרוֹת שָׁל
יוֹם וְשָׁל לַיְלָה וּמְכַנִּיעַ וּמְבַטֵּל קְלַפֵּת תּוֹלָע הַנִּל, שְׂוִיָּה בְּבַחֲיִנַת
תּוֹלָעִים שְׁבֵתָלוּשׁ עַד שְׁלֹא פָּרְשׁוּ מִתְּרִין. כִּי כָּל זְמַן שְׁלֹא פָּרְשׁוּ
לַחוּץ לְשָׂרִץ עַל הָאָרֶץ וְלַעֲשׂוֹת לוֹ מְקוֹם בְּאָרֶץ בְּמְקוֹם אֲחִיזַת
הַסְּטָרָא אַחֲרָא חַם וְשָׁלוֹם, רַק אֲדַרְבָּא, מְחַפֵּשׁ גַּם מִמְּקוֹמוֹ אַחַר
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֲזִי תּוֹכֵל הַיְרִידָה לְהַתְּהַפֵּךְ לְעֵלְיָה גְּדוּלָּה כַּנִּל
(הַלְכוֹת תּוֹלָעִים הַלְכָה ג אֹת אֲבִיג):